



ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«25» червня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах першого відділу Управління з досудового розслідування кримінальних правопорушень, вчинених працівниками правоохоронних органів та судьями, Головного слідчого управління Державного бюро розслідувань Шаманін Віталій Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42023000000000689 від 25.04.2023 за ознаками злочинів, передбачених ч. 1, ч. 2 ст. 111, ч. 6, ч. 7 ст. 111-1 КК України, керуючись ст. ст. 111, 112, 276 – 279 КПК України,

П О В І Д О М И В :

**Перекресту Олексію Івановичу,
01.12.1975 року народження, уродженцю
м. Луганськ, остання відома адреса
проживання: Луганська обл., м. Луганськ,
вул. Героїв Сталінграда, буд. 13, кв. 90,
РНОКПП 2772801238,**

про те, що він обґрунтовано підозрюється в активній участі у здійсненні заходів інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, тобто у вчиненні злочину, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України.

Так, згідно з преамбулою Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII (з подальшими змінами та доповненнями, далі – Закон № 1207-VII), збройна агресія Російської Федерації (далі – РФ) розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності, а 24.02.2022 переросла в повномасштабне збройне вторгнення на суверенну територію України, РФ чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань РФ, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони РФ, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам РФ, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, а також за допомогою окупаційної адміністрації РФ, яку складають її державні органи і структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні РФ самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Постановою Ради Федерації Федеральних Зборів РФ від 01.03.2014 № 48-СФ «Про використання Збройних Сил Російської Федерації на території України» за результатами звернення Президента РФ, виходячи з інтересів безпеки життя громадян РФ, особового складу військового контингенту ЗС РФ, що дислокується на території Автономної Республіки Крим, надано згоду Президенту РФ на використання ЗС РФ на території України.

У березні – квітні 2014 року в м. Луганську та інших населених пунктах Луганської області розпочалася збройна агресія РФ шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств РФ, організації і підтримки протиправної діяльності та діяльності, спрямованої на окупацію Луганської області та порушення територіальної цілісності України.

В окремих містах та районах Луганської області всупереч законодавству України 11.05.2014 окупаційною владою «Луганской Народной Республики» проведено незаконний референдум, на який винесено питання про підтримку «Акта о провозглашении государственной самостоятельности Луганской Народной Республики» та «Акта про державну самостійність Луганської Народної Республіки», за результатами якого 12.05.2014 проголошено створення псевдодержавного утворення «Луганская Народная Республика».

Представниками нелегітимного органу «Народный Совет Луганской Народной Республики» 18.05.2014 прийнято «Закон «Конституция Луганской Народной Республики», яким визначено правовий устрій «Республіки», гілки влади, що поділяються на законодавчу, виконавчу та судову, та органи державної влади.

У результаті зазначених вище подій під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань РФ, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів протягом квітня–вересня 2014 року опинилась велика кількість територій і населених пунктів Луганської області, які Законом України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» та Постановою Верховної Ради України від 17.03.2015 № 254-VIII «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» визнані тимчасово окупованими територіями.

Органи державної та місцевої влади України і бюджетні установи згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 595 припинили свою діяльність на вказаних територіях і переміщені на підконтрольну органам державної влади України територію.

Законом № 1207-VII визначено, що перебування підрозділів ЗС РФ на території України з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, а також всупереч міжнародно-правовим актам визнано окупацією частини території суверенної держави Україна, а окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (у тому числі окупаційною адміністрацією РФ), починаючи з 07.04.2014.

Надалі політичне та військове керівництво РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1 та 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та ч. 4 ст. 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланувало, підготувало і розв'язало агресивну війну та збройний конфлікт проти України, а саме віддало наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

З метою створення приводів для ескалації конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, РФ та світовою спільнотою «Указом» Президента РФ Путіна В.В. від 21.02.2022 № 72 визнано псевдодержавне утворення «Луганская Народная Республика» суверенною та незалежною державою.

Президентом РФ 22.02.2022 направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за межами РФ, яке було задоволено.

Приблизно о 05 год 24.02.2022 Президентом РФ Путіним В.В. оголошено про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

ЗС РФ, які діяли за наказом вищого військово-політичного керівництва РФ, здійснили пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військових штабах, складах зброї та підрозділах Збройних Сил України, інших об'єктах на території України, а військові формування РФ вторглися на територію суверенної держави Україна.

На виконання зазначеного вище наказу військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії, застосовуючи зброю, 24.02.2022 незаконно перетнули державний кордон України в Київській, Чернігівській, Сумській, Харківській, Луганській, Донецькій, Херсонській областях та тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, вторглися на територію України та здійснили окупацію частин указаних територій, що продовжується до цього часу і призводить до загибелі великої кількості людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією РФ проти України Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022, який діє до цього часу.

Частиною першою статті 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» від 22.05.2022 № 2265-IX встановлено, що РФ є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженого наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309, Луганська область, у тому числі місто Луганськ, з 07.04.2014 належить до тимчасово окупованої території України.

Згідно з ч. 1 ст. 1 Закону № 1207-VII тимчасово окупована РФ територія України є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

За п.п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону № 1207-VII, окупаційна адміністрація РФ – сукупність державних органів і структур РФ, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних РФ самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ

встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно зі ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатком до неї: Положенням про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907 територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Тимчасова окупація РФ територій України, визначених ч. 1 ст. 3 Закону № 1207-VII, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для РФ жодних територіальних прав.

Таким чином, ураховуючи викладені вимоги Закону № 1207-VII, так звані нормативно-правові акти окупаційних сил та окупаційних адміністрацій РФ у частині, що стосується України, є нікчемними та не створюють жодних правових наслідків, зокрема такі, якими незаконно створено псевдодержавні утворення, судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування.

З метою реалізації політики окупації та придушення спротиву проукраїнського населення Луганської області представниками нелегітимних органів влади прийнято низку «законів та підзаконних нормативних актів», якими незаконно створено так звані судові, правоохоронні органи та інші органи влади псевдодержавного утворення «Луганська Народна Республіка» (далі – «ЛНР»), в тому числі «Міністерство зв'язку та масових комунікацій ЛНР».

Крім того, ч.ч. 1–3 ст. 9 Закону № 1207-VII встановлено, що державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом. Будь-який акт (рішення, документ), виданий органами та/або особами, передбаченими ч. 2 цієї статті, є недійсним і не створює правових наслідків, крім документів, що підтверджують факт народження, смерті, реєстрації (розірвання) шлюбу особи на тимчасово окупованій території, які додаються до заяви про державну реєстрацію відповідного акта цивільного стану.

Таким чином, судові органи, які створені на тимчасово окупованій території не у спосіб, передбачений Конституцією та законами України, вважаються незаконними.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з початку повномасштабної агресії РФ проти України 24.02.2022 на територію країни-агресора виїхав діючий суддя Брянківського міського суду Луганської області громадянин України Снегірьов Віталій Андрійович, 07.11.1978 р.н.

У 2022 році Снегірьов В.А. встановив контакт зі співробітником управління федеральної служби безпеки РФ по Ростовській області громадянином РФ, ідентифікованим як Вовк Олексій Васильович, 22.01.1982

р.н., для збору та передачі йому інформації на шкоду інтересам держави України, зокрема, персональних даних, номерів особистих мобільних телефонів, фотографій, інших документальних матеріалів стосовно військовослужбовців ДПСУ та інших військових формувань сектору безпеки і оборони України, а також представників судової гілки влади.

До своєї протиправної діяльності на шкоду державним інтересам України Снегірьов В.А. залучив також свого знайомого громадянина України Перекреста Олексія Івановича, 01.12.1975 року народження.

У невстановлений слідством час Перекрест О.І. звернувся до Снегірьова В.А. з проханням організувати зустріч із Вовком О.В. як із представником спеціальної служби рф.

Снегірьов В.А., виконуючи прохання Перекреста О.І., 22.07.2022 біля 15 год 20 хв, перебуваючи в не встановленому слідством місці, під час текстового спілкування в месенджері «Telegram», відправив Вовку О.В. у «Telegram» його контактні дані, в тому числі номери мобільних телефонів.

Після цього, у грудні 2022 року на території ЛНР під егідою країни-агресора стартувала реалізація супутникового телемовного проекту «Русский мир» (далі – проект «Русский мир»), у рамках якого передбачалося надання доступу до російського телебачення на тимчасово окупованих територіях України.

Так, Перекрест Олексій Іванович, приблизно 19.01.2023, діючи умисно, на добровільних засадах запропонував невстановленим особам із числа керівництва проекту «Русский мир» і, так званого Міністерства зв'язку та масових комунікацій ЛНР, організувати масове підключення цього проекту на території ЛНР з метою поширення впливу російської пропаганди на громадян України, підтримки держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань, уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України.

У подальшому, приблизно 27.01.2023 о 09 год 07 хв Перекрест О.І., перебуваючи у не встановленому місці, реалізуючи свій злочинний умисел, направлений на активну участь у здійсненні заходів інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором, його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України, поінформував керівника проекту «Русский мир» про те, що у нього офіційно працевлаштовано 12 бригад, частина з яких простоює. Щодня він може готувати до 10 установників супутникового телебачення. Два дні тому йому було видано 200 та 400 антен, 200 з яких установлені, про що майстри за них звітували і отримали нові в роботу. У зв'язку з цим, Перекрест О.І. ініціював затвердження наступного графіку:

- 02 лютого 2023 року він отримує 800 антен і протягом 5 днів звітує за попередні 400 (5 днів потрібні для того, щоб звести і систематизувати звіти майстрів);
- 10 лютого 2023 року подає заявку на отримання 1200 антен і відповідно

- після їх отримання звітує за попередні 800;
- 17 лютого 2023 року подає заявку на отримання 1500 антен і звітує за попередні 1200;
 - 24 лютого 2023 року теж подає заявку на отримання 1500 антен і звітує за попередні.

Таким чином, Перекрест О.І. взяв на себе обов'язок протягом лютого 2023 року установити 1500 комплектів супутникового телебачення на тиждень, що буде свідчити про збільшення таких установок у 7,5 разів. При цьому, Перекрест О.І. запевнив, що при позитивній оцінці його роботи він готовий і надалі масштабуватися і розвивати мережу.

Після погодження 04.02.2023 таких дій, в тому числі «Міністерством зв'язку та масових комунікацій ЛНР», Перекрест О.І. з використанням праці не установлених фізичних осіб протягом 07.02.2023 – 19.02.2023 організував установлення та підключення на тимчасово окупованій території Луганської області як мінімум 257 (двісті п'ятдесяти семи) комплектів супутникового телебачення проекту «Русский мир».

Відповідно до Положення про Міністерство зв'язку та масових комунікацій ЛНР, затвердженого постановою уряду ЛНР від 17.09.2019 № 590/19, Міністерство зв'язку та масових комунікацій ЛНР (далі – Міністерство) є виконавчим органом державної влади ЛНР, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики, нормативного правового регулювання, нагляду та контролю у сфері інформаційних технологій (включаючи використання інформаційних технологій при формуванні державних інформаційних ресурсів та забезпечення доступу до них), електрозв'язку (включаючи використання та конверсію радіочастотного спектру) та поштового зв'язку, масових комунікацій та засобів масової інформації, у тому числі електронних (включаючи розвиток мережі Інтернет, систем телевізійного, в тому числі цифрового, мовлення та радіомовлення та нових технологій у цих галузях), друку, видавничої та поліграфічної діяльності, обробки персональних даних, управління державним майном та надання державних послуг у сфері інформаційних технологій, у тому числі в частині використання інформаційних технологій для формування державних інформаційних ресурсів та забезпечення доступу до них, рекламної діяльності, а також щодо вироблення та реалізації державної політики у сфері захисту дітей від інформації, що завдає шкоди їх здоров'ю та/або розвитку.

Міністерство утворено указом глави ЛНР від 30.06.2015 № 310/01/06/15 «Про зміни у структурі виконавчих органів державної влади Луганської Народної Республіки». Міністерство є правонаступником Міністерства інфраструктури, транспорту та зв'язку ЛНР виключно у сфері зв'язку. Указом глави ЛНР від 13.08.2016 № 454/01/08/16 «Про перейменування Міністерства зв'язку ЛНР та реорганізацію Міністерства інформації, друку та масових комунікацій» Міністерство визначено правонаступником Міністерства інформації, друку та масових комунікацій ЛНР.

Одним із основних завдань Міністерства є виявлення фактів порушення вимог чинного законодавства ЛНР у встановленій сфері діяльності фізичними та юридичними особами (незалежно від їх форми власності) їх припинення та притягнення до адміністративної відповідальності осіб, які їх допустили.

Відповідно до основних завдань, визначених цим Положенням, Міністерство здійснює, зокрема, такі функції:

- розробляє заходи щодо надання державної підтримки підприємств, установ, організацій, що здійснюють діяльність у сфері масових комунікацій, реклами та зв'язку, захисту прав журналістів та споживачів інформаційної продукції відповідно до чинного законодавства Луганської Народної Республіки;

- розробляє заходи щодо запобігання заподіяння шкоди громадянам ЛНР через неповноту, несвоєчасність та недостовірність використовуваної інформації, застосування маніпулятивних інформаційних технологій, що впливають на свідомість громадян;

- розробляє перелік телепрограм, що входять до обов'язкового громадського пакету телепрограм.

Відповідно до «Положення про Міністерство цифрового розвитку, зв'язку та масових комунікацій ЛНР», затвердженого указом глави ЛНР 19.06.2023 № 14 - 94/23, Міністерство цифрового розвитку, зв'язку та масових комунікацій ЛНР (далі - Міністерство), яке є правонаступником Міністерства зв'язку та масових комунікацій ЛНР, є виконавчим органом ЛНР, який здійснює функції в галузі цифрового розвитку, впровадження цифрових технологій у сфері державного управління, впровадження цифрової трансформації державних та муніципальних послуг та сервісів, поліграфічної діяльності, надання державних послуг, управління державним майном у сфері цифрових, інформаційних технологій, зв'язку та масових комунікацій на території ЛНР, які забезпечують взаємодію з органами державної влади, формування та реалізацію інформаційної політики ЛНР, сприяння розвитку засобів зв'язку та масової інформації у ЛНР.

Міністерство здійснює такі повноваження у встановленій сфері діяльності:

- бере участь у розробці та реалізації в межах своєї компетенції державних програм ЛНР, у тому числі у сфері використання розвитку інформаційних телекомунікаційних технологій, інформаційного суспільства та цифрового розвитку, державних та муніципальних послуг та сервісів, поліграфічної діяльності, зв'язку та масових комунікацій на території ЛНР;

- координує реалізацію регіональних проектів, спрямованих на реалізацію національної програми «Цифрова економіка РФ», державної програми РФ «Інформаційне товариство», затвердженої постановою уряду РФ від 15 квітня 2014 р. № 313 та федеральних проектів, що входять до їх складу, досягнення відповідних цілей та показників;

- бере участь у заходах щодо переходу органів державної влади ЛНР на використання російського програмного забезпечення, у тому числі на значимих об'єктах критичної інформаційної інфраструктури, що їм належать, відповідно

до положень Методичних рекомендацій щодо переходу на використання російського програмного забезпечення, у тому числі на значущих об'єктах критичної інфраструктури РФ, затверджених наказом Мінцифри Росії від 18 січня 2023 р. № 21, у реалізації завдань із забезпечення своєчасної розробки та ефективної реалізації стратегій (програм) цифрової трансформації регіональних державних компаній та організацій, а також їх переходу на використання російського програмного забезпечення;

- здійснює взаємодію у межах компетенції Міністерства з федеральними органами державної влади та службами, органами державної влади інших суб'єктів РФ, виконавчими органами ЛНР, органами місцевого самоврядування, у тому числі на основі договорів та угод;

- реалізує заходи щодо формування позитивного іміджу ЛНР на регіональному та федеральному рівні;

- організовує та здійснює взаємодію з федеральними, регіональними та муніципальними засобами масової інформації;

- проводить моніторинг республіканських та іноземних сайтів, спільнот у соціальних мережах з метою аналізу соціальної стабільності та виявлення інформації, що завдає шкоди громадянам ЛНР та впливає на їхню свідомість;

- проводить тематичний аналіз матеріалів засобів масової інформації з питань соціальної, політичної та економічної діяльності державних органів ЛНР, а також висвітлення соціально значимих заходів та інформації;

- бере участь у розробці та реалізації заходів щодо розвитку засобів масової інформації та телерадіомовлення у ЛНР;

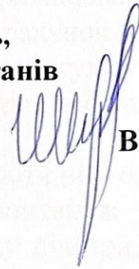
- формує державне замовлення виробництва, поширення соціально значимих матеріалів, публікацій у засобах масової інформації, включаючи соціальну рекламу;

- **забезпечує інформаційну підтримку державних програм, а також інших загальноросійських, загальнореспубліканських, територіальних та інших значних заходів, що проводяться на території ЛНР та інших суб'єктів РФ, через засоби масової інформації.**

Продовжуючи свої протиправні дії, спрямовані на активну участь у здійсненні заходів інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, Перекрест О.І., діючи умисно, приблизно 10.06.2023, за підтримки невстановлених осіб з так званого Міністерства зв'язку та масових комунікацій ЛНР, запропонував керівництву проєкту «Русский мир» також організувати установлення та підключення на території тимчасово окупованої Луганської області 12 340 (дванадцять тисяч триста сорок) комплектів супутникового телебачення проєкту «Русский мир», з метою поширення впливу російської пропаганди на громадян України, підтримки держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань, уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України.

Таким чином, **Перекрест Олексій Іванович** обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 6 ст. 111-1 КК України, а саме в активній участі у здійсненні заходів інформаційної діяльності у співпраці з державою-агресором та його окупаційною адміністрацією, спрямованої на підтримку держави-агресора, її окупаційної адміністрації, збройних формувань та на уникнення нею відповідальності за збройну агресію проти України.

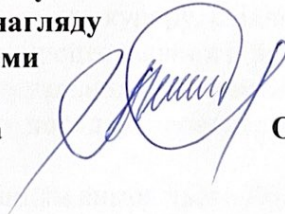
Старший слідчий в особливо важливих справах
першого відділу Управління з досудового
розслідування кримінальних правопорушень,
вчинених працівниками правоохоронних органів
та судьями, Головного слідчого управління
Державного бюро розслідувань



Віталій ШАМАНІН

ПОГОДЖЕНО

Старший групи прокурорів –
Заступник начальника
першого відділу другого управління
процесуального керівництва досудовим
розслідуванням та підтримання публічного
обвинувачення Департаменту нагляду
за додержанням законів органами
Державного бюро розслідувань
Офісу Генерального прокурора



Олександр ПІДЛІСНИЙ

Підозрюваному Перекресту О.І. роз'яснено його права, передбачені ст. 42 КПК України:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайно повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копію цього повідомлення та пам'ятку про процесуальні права та обов'язки вручено, права підозрюваної оголошені і роз'яснені о "___" год "___" хв "___" _____ 202__ року.

Підозрюваний _____ / _____ /

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив: